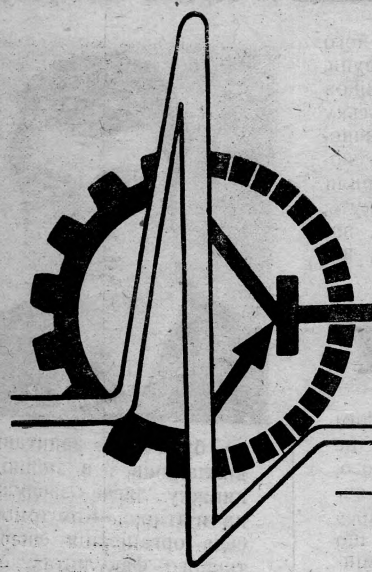

ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ
ПРОФСПІЛКИ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО
ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ.

№ 6

Виходить раз
на тиждень
у п'ятницю

Газета видається
з лютого 1981 року

П'ятниця, 27 березня 1981 року.

Ціна 1 коп.

23 БЕРЕЗНЯ цього року в нашому інституті розпочала свою роботу обласна науково-технічна конференція, присвячена XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу. З доповіддю «Дослідження, розробка і впровадження досягнень технічних, природознавчих і суспільних наук в народне господарство Вінницької області і завдання дальшого розвитку в одинадцятій п'ятирічці» виступив ректор інституту, заслужений діяч науки і техніки УРСР, доктор технічних наук, професор І. В. Кузьмін. В роботі конференції участь і виступив заступник промисловим відділом обласного комітету партії тов. Кілікєв І. О.

На конференції буде заслухано більш як п'ятсот доповідей співробітників інституту та інших працівників підприємств та організацій міста і області. В процесі підготовки конференції оргкомітетами була зроблена значна робота по формуванню тематики. Вперше в практиці проведення подібних конференцій видано тези і 170 доповідей, відібраних оргкомітетом. Наступного дня, 24 березня, розпочали свою роботу, всі

дванадцять секцій. Науково-технічна конференція сприятиме дальшому розвитку наукових досліджень, зміцненню зв'язку вузу з навчальними закладами, промисловими підприємствами, впровадженню в народне господарство науково-дослідних робіт, а також широкому залученню студентів до великої науки. Здійснення цих важливих заходів до-

зволить народному господарству вирішувати важливі проблеми в одинадцятій п'ятирічці і в перспективі.

24—25 березня засідала секція суспільних наук. Заплановано заслухати 60 наукових повідомлень викладачів нашого інституту, а також Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова і Вінницького філіалу Київського торгово-еко-

номічного інституту.

Секція розділилась на три групи: кафедри філософії, політекономії, наукового комунізму та історії КНР.

Тематика доповідей різноманітна, але всі їх об'єднує загальний девіз «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!». З цікавими і змістовними доповідями з проблем марксистсько-ленінської філософії і соціології виступили В. С. Буличев,

Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!

О. І. Вишневський, Ф. Х. Джос, В. Д. Гопак, О. М. Воронцов, М. М. Арапов, Б. І. Поньмаренко, В. О. Птушенко, В. І. Черний, В. К. Шановський, О. В. Колос, Л. І. Голицький та інші.

Викладачі кафедр суспільних наук на обласній науково-технічній конференції підбили підсумки наукової роботи десятої п'ятирічки і визначили свої наукові завдання на майбутнє.

Б. ЛІХТЦИНДЕР,
учений секретар конференції, кандидат технічних наук, доцент.

В. ОСІПЧУК,
викладач кафедри наукового комунізму.
На знімку: перед делегатами наукової конференції виступає ректор інституту І. В. Кузьмін.
Фото В. Садловського.

У НАШОМУ інституті часто відбуваються зустрічі з відповідальними партійними і радянськими працівниками. Минулої суботи в актовому залі відбулась зустріч студентів, професорсько-викладацького складу з секретарем обкому Компартії України тов. Буртяком Г. Я. Він виступив з доповіддю, присвяченою підсумкам

ДОБРА ТРАДИЦІЯ

роботи XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, а також розповів про грандіозні завдання Вінницької партійної організації, трудящих області і, зокрема, багатотисячного колективу політехнічного інституту, що впливають з рішень партійного форуму країни.

ПОЗИВНІ „ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ“

СТУДЕНТСЬКА молодь інституту одностайно підтримала патрістичний заклик передових підприємств нашої Вітчизни Москви про проведення 18 квітня комуністичного суботника, присвяченого 111-й річниці з дня народження вождя світового пролетаріату, творця Комуністичної партії і першої в світі Країни Рад Володимира Ілліча Леніна.

24 березня розпочалась активна діяльність студентів на честь суботника. На свято комуністичної праці вийшли перші вісім студентських груп. Від зимового сміття прибрали вулиці: Келецьку, Артоблевського та Хмельницьке шосе.

На складуванні ліполісоматеріалів особливо відзначилась третя група радіотехнічного факультету, яка в кількості 24 чоловік склала сорок кубічних метрів.

Відпрацювання в рахунок суботника триватиме щоденно.
ШТАБ СУБОТНИКА.

На всіх факультетах інституту триває активне вивчення матеріалів XXVI з'їзду КПРС. На цьому фото старший викладач, кандидат історичних наук кафедри історії КПРС Володимир Дмитрович Гопак проводить лекцію на тему «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Фото В. Садловського.

ДОСЯГНЕННЯ І ТВОРЧІ ПОШУКИ

В Основних напрямках підкреслюється, що однією з найважливіших проблем в галузі природознавчих і технічних наук є вдосконалення обчислювальної техніки, її елементної бази і математичного забезпечення, засобів і систем збору, передачі і обробки інформації.

По розвитку наукових досліджень кафедра обчислювальної техніки є однією з провідних в інституті. На кафедрі розвивається ряд наукових напрямків, перед нами стоять конкретні завдання: дальше вдосконалення елементної бази обчислювальної техніки, підвищення її надійності і здатності контролю.

Що в перспективі? Дослідження по створенню нових принципів побудови оптоелектронних обчислювальних структур, які ведуться під керівництвом доцента В. П. Кожем'яко. Важливе прикладне значення мають наукові розробки, що проводяться доцентами Н. П. Байдою, Б. Я. Ліхтциндером, А. М. Петухом, старшим викладачем Н. А. Квіткою.

Широке всесоюзне і навіть міжнародне визнання отримали дослідження по створенню нових систем числення для ЕОМ на основі чисел фібоначчі і «золотої» пропорції, які відіграють важливу роль в інформаційних, арифметичних, схематичних основах обчислювальної техніки. В цьому напрямі кафедра здійснює успішне патентування винаходів за кордоном. Нині у восьми країнах патентується вісімнадцять винаходів. Отримано 25 патентів і позитивних рішень на видачу патентів з США, Англії, Франції, Канади, ФРН, НДР. В ряді країн розпочата рекламна ліцензійна робота з метою продажу ліцензій на винаходи, що патентуються.

Наша кафедра протягом трьох років займає першість по підсумках винахідницької та патентно-ліцензійної роботи. Кожна четверта заявка на винахід подається співробітниками кафедри обчислювальної техніки. Хороших результатів домоглася науково-дослідна група доцента В. П. Кожем'яко, який визнаний кращим винахідником інституту.

О НАУКА — ВИРОБНИЦТВО

Виконуємо немало робіт по господарських договорах з промисловими підприємствами Вінниці, Києва, Москви та інших. В минулому році обсяг таких робіт становив 275,5 тисячі карбованців, в 1981 році він перевищує 500 тис. карбованців. Міжгалузеве значення має розроблена під керівництвом доцента Н. П. Байди автоматизована система діагностування гібридних друкованих вузлів ЕОМ, яка впроваджується на ряді підприємств Вінниці. По замовленню одного з підприємств Москви розроблений самокоректуючий аналогоцифровий перетворювач, який за рахунок нового принципу корекції погрешностей підтримує досить високу точність (0,005 процента) в широкому часовому і температурному інтервалі (розробили А. Д. Азаров, В. І. Мойсєєв, Ю. Н. Ужвак та інші). Центральним конструкторським бюро інформаційної техніки впроваджується розробка в галузі графічних дисплеїв, які виконані під керівництвом доцента А. М. Петуха. Економічний ефект від впровадження розробок кафедри в 1980 році перевищує 700 тисяч карбованців.

Велика увага приділяється підготовці науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. При кафедрі відкрита аспірантура, в якій навчається п'ять аспірантів. В минулому році успішно захистили кандидатські дисертації Н. А. Соляниченко, А. В. Овощенко. В 1981 році — А. Д. Азаров і В. А. Лукецький. В одинадцятій п'ятирічці буде підготовлено більше 15 кандидатів наук. Нині з 16 викладачів кафедри 10 мають вчені ступені. Через два-три роки всі викладачі матимуть вчені ступені.

Активну участь в науково-дослідній роботі беруть студенти. Вони учасники республіканських і всесоюзних конкурсів. Один з них Ю. А. Сторожук. Нині він працює на кафедрі на посаді молодшого наукового співробітника, автор кількох винаходів, завершує роботу над кандидатською дисертацією. Таких же високих результатів домогся на конкурсі студент Б. В. Курилко.

Після закінчення інституту його прийняли в аспірантуру. В 1980 році студентами кафедри отримано одне авторське свідоцтво і два позитивних вирішення на винаходи. Хочеться відзначити наукові успіхи студента п'ятого курсу Є. М. Марченка, студента четвертого курсу В. П. Геля, який є автором ряду винаходів, нагороджений грамотою обкому ЛКСМУ.

За останні роки на кафедрі значно активізувалась методична робота. Видано 19 методичних вказівок. Мікромакетний принцип проведення лабораторних робіт (керівник А. П. Петух) привернув увагу багатьох кафедр країни. Під керівництвом Б. Я. Ліхтциндера завершується наладка дисплейного класу, який буде широко використаний в університеті.

Ми успішно завершили десяту п'ятирічку, по підсумках соціалізації в 1980 році зайняли перше місце серед профільюючих кафедр інституту.

Складні і великі завдання стоять перед кафедрою в одинадцятій п'ятирічці: створення наукової школи в галузі обчислювальної техніки, відкриття проблемної лабораторії, розвиток аспірантури і науково-дослідницької роботи студентів, успішне вирішення патентно-ліцензійних завдань і широке впровадження наукових розробок. Це свідчить про те, що протягом одинадцяті п'ятирічки кафедру треба перетворити у великий науковий центр.

Нам пристоє співробітничати в галузі розвитку науково-технічного прогресу з такими підприємствами міста, як виробниче об'єднання «Жовтень». Є намір відкрити базову кафедру інформаційної техніки в ЦКБІТ, подібні завдання вирішуватимуться на заводах ВЗРТА, «Термінал».

Чим живе кафедра в ці дні? Студенти п'ятого курсу розпочали дипломне проєктування. В цьому році ми повинні підготувати 134 інженери в галузі обчислювальної техніки. З цим почесним завданням справимось.

О. СТАХОВ,
зав. кафедрою обчислювальної техніки,
доктор технічних наук, професор.

Надвечір'я.

З заходу дихає молодий вітерець, куйовдить русає волосся. Адольф Максимович пригладжує його правцею, притищує ходу, примружившись, дивиться на синій прозорий обрій, на якому сонце щедро розліло тепло, звертається до свого співрозмовника:

— Весна!

— Напевно, вже пора, — відповідає той, і вони неквапом наближаються до трамвайної зупинки.

В пташиний спів вплітається веселий гомін юнаків і дівчат, які зграйками виходять з навчального корпусу інституту.

— Адольфе Максимовичу, — співрозмовник порушує хвилину тишу, яка між ними запала, — ви частенько нам нагадуєте про вибір професії, щоб, як то кажуть, «взяти» її і не розлучатися з нею до кінця...

На обличчі викладача вимальовується задумлива посмішка.

— Що, мовляв, стара істина, як світ, а він, бачте, зібрався відкривати Америку?..

— Я так не думаю, — витримує нильний погляд свого наставника. — Я про інше. Адже обрати для себе професію — означає не схити ні перед власною совістю, ні перед тим, кого виховуєш...

— Ну і як, Володимире Анатолійовичу, не схитили? В нас ви студент, а в своєму цеху керівник, наставник. Це слово у вас, виробників, набуло особливого значення.

— Намагаюсь пізнати людський світ. Інколи помиляюсь, але не здаюся. І знаєте, хто мені в цьому допомагає? Навчання в інституті і особисто ви... Ваша віра в людину, в професію, як ви обрали...

— Хе! Як ти все це спритно обіграв, Володимире Анатолійовичу... Ну добре, сидай, бо не встигнеш. Всього найкращого.

— Дякую, Адольфе Максимовичу! З вашого дозволу ми цю розмову продовжимо наступного разу. — Останні слова він промовив, увійшовши в салон новенької «Татри». Адольф Максимович стояв на одному місці, поки трамвай не щез у відолонку. «Цікавий хлопець! — думав про студента заочного відділення Дмитрієва, крокуючи лисовою алеєю додому. — І нічого в цьому дивного нема, що викликав викладача на відверту розмову. Володи-

ВИБІР НАРИС

мир відмінник, староста групи. Отже зі всіх боків йому, як то кажуть, пасує ця зідвертість... Вибір професії... Про це справді варто написати і прочитати лекцію».

Вітерець згомонівся, сонце на обрії зробилося розжевим, і тепер його проміння, спрямоване в небо, зігрівало золотаву цяточку високого літака. Розмова з студентом, тихий весняний вечір сприяли добром настрою, спонукали до роздумів.

Здається, вчора Адольф Максимович визначив для себе активну життєву позицію — став викладачем фізики, став сіячем добра, став вихователем майбутніх педагогів — керівників трудових колективів, а вже минув час. Двадцять років він у політехнічному. Так, так, ветеран не помиляється — веде рахунок з 1960 року, коли Адольф Максимовичу Тхорівському запропонували перейти працювати в загальнотехнічний факультет майбутнього Вінницького політехнічного інституту. Див згоди. І не пожалкував. Відбулося становлення кафедри фізики і його, старшого викладача, власне. Тепер Адольф Максимович один з небагатьох ветеранів вузу. І гордиться цим. Були труднощі, але хіба справа в них? Скільки через свідомість його пройшло людей, скільки віддано сил і енергії, щоб все, що надбав, закарбувалось в молодих серцях...

Вибір професії. Викладач, вихователю — ось вона, об'єднана, спрєсована в душі комуніста на все життя. Приходять в інститут люди, навчаються, отримують дипломи інженерів. Не перерахувати, скільки їх розлетілося по нашій Вінницькій області. І всі вони пам'ятають про людину, яка залишається на важливому своєму посту.

Кажуть, хто віддає, той і збагачується. Старший викладач, декан загальнотехнічного факультету, доцент, член парткому, голова групи народного контролю інституту. Все це основне і громадське Адольф Максимович, як то кажуть, зав'язав в єдиний тугий вузлик і таке слово, як «другорядне», вилучив із свого лексикону. І якщо, скажімо, відбувається конкурс на кращого лектора інституту, він першим візьме в ньому участь, і з гордістю носитиме в душі звання лауреата і його перемога, і з такою ж гордістю носить почесний знак «За відмінні успіхи в роботі»; яким його нагороджено.

...Вони, старший викладач фізики і студент заочного відділення, таки згодом продовжили при наступній зустрічі розпочату розмову.

— Адольфе Максимовичу, про вибір професії можна говорити багато. Яка з них найважливіша?

На обличчі Тхорівського спалахнув сонячний промінець.

— Бути людиною. — відповідає.

А. ХВИЛЯ,
наш спецкор.
Фото В. Садловського.

Нас, демобілізованих, легко розпізнати. Ми ще звикли до армійського одягу і кожного ранку напросовуємо свій мундир і готуємось до екзамєнів. Так було і то-го разу, коли ми вперше з Сергієм Луковніковим побачились — це

ЛЕНІНСЬКІ СТИПЕНДІАТИ

ДОВІР'Я

було на перерві — на інститутській алеї. Його знайомі і разом з тим, ніби все життя були поруч, перекинулись поглядами, наблизились один до одного.

— Здрастуй, — подав я руку, — мене звать Анатолієм.

— Дуже приємно, а я Сергій, — і додав. — День сьогодні, неначе у медовому теплі, — посміхається. — А знаєш чому?

— Скажеш.

— Останній екзамєн склав на «відмінно».

Вдруге з Сергієм ми побачились уже після того, як дізналися, що обидва зараховані на перший курс інституту.

Так сталося, що його обрали старостою групи, а згодом Луковніков очолив комсомольську організацію енергетичного факультету. Ми, його ровесники, повірили в Сергія, як то кажуть, з першого погляду, навіть не знаючи, що він

прибув з армії молодим комуністом. Мабуть, це довіря почалося з того, що слово, дане ним, завжди підтверджувалося ділом. Сказав Сергій, що вчитиметься на «відмінно», і дотримав слова, Хіба ж це не приклад для всіх інших? Нині ми студенти четвертого курсу і приємно, що один з нас — Сергій Луковніков — Ленінський стипендіат.

Він захоплюється музикою. Класичною, естрадною.

Громадська робота, здається, повністю поглинає його кипучу енергію, але починається новий день і студент аргументовано відповідає

на будь-яке запитання викладачів і в залікозу книжку лягає заслужена п'ятірка. Комсомольська організація енергетичного факультету одна з кращих в інституті, один з гуртожитків зайняв перше місце в м. Вінниці серед учнівських і студентських гуртожитків. Так було, і буде, бо на всіх цих громадських постах працює наш товариш, друг і порадник Сергій Луковніков.

А. ПЕРЕВЕЗІН,
студент 4-го курсу
енергетичного факультету, студкор.
Фото В. Садловського.

СТВОРЮЄТЬСЯ ЛІТСТУДІЯ

При інститутській багатотиражці створюється літературна студія. Найактивнішими ентузіастами цього важливого заходу повинні бути студенти: юнаки, дівчата, а також професорсько-викладацький склад, співробітники інституту.

Мета створення літстудії — виявити в майбутніх інженерів, які стануть вихователями трудових колективів, хист до прекрасного.

Тому двері нашої редакції відкриті в будь-який час для поетів, прозаїків, гумористів. Приходьте із своїми доробками, записуйтеся в літературну студію. Кращі твори друкуватимуться в багатотиражці, а також пропонуватимуться (рекомендуватимуться) обласній пресі.

Про початок перших занять з літстудійцями буде повідомлено в одному з номерів газети.

РЕДКОЛЕГІЯ.

ІНІЦІАТИВА — ЦЕ ТУРБОТА

Гуртожиток № 4 прийняв своїх перших мешканців в грудні 1979 року. Студенти задоволені, тому що обладнання, створення побутових умов і відпочинку для них цілком відповідає сучасним вимогам.

Цього сприяє комендант гуртожитку Іван Лукич Осадчук, який, до речі, також студент — навчається на п'ятому курсі вечірнього відділення. Він у всьому вистигає: то оформляє куточок, присвячений перемозі радянського народу в Великій Вітчизняній війні «Це потрібно не мертвим, це потрібно живим». З його ініціативи і під безпосе-

реднім керівництвом складається меморіальний камінь на честь Перемоги над фашизмом.

Визначив Звітну доповідь Л. І. Брежнєва XXVI з'їзду КПРС, І. Л. Осадчук звернув увагу на ряди, де говориться про поліпшення відпочинку трудящих. І вирішив організувати актив на будівництво перед входом до гуртожитку фонтану «Дружба» — на знак проживання в гуртожитку іноземних студентів.

А. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, помічник проректора по адміністративно-господарській частині.

КРИТИЧНИЙ СИГНАЛ

ГАРАЖ ЧИ СКЛАД?

Завдяки піклуванню ректорату, партійної організації, всього колективу викладачів і працівників наш інститут протягом десятиріччя значно виріс і зміцнів.

За досягнуті успіхи колегія Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР нагородила наш інститут Почесною грамотою.

Разом з тим слід звернути увагу службам адміністративно-господарської частини інституту на незадовільну роботу гаража і технічного складу. Колись вони відповідали вимогам філіалу. Але сьогодні потік вантажів збільшився і стало тісно. Територія гаража перетворилась в звалище металевих брухтів. Відсутнє місце для миття машин, автомобілі миють прямо на території і весь бруд пливе на технічний склад.

Тепер щодо складських приміщень. Через свою малу габаритність вони не дозволяють приймати і виконувати обробку вантажів на сучасному рівні. Це призводить до того, що лісоматеріали, метали, особливо великосортні, не штабелюються, а лежать в

болоті без підкладок.

Звичайно, за всі ці недоліки на території гаража і складу несуть відповідальність начальник відділу постачання Р. Ф. Кравець і головний механік В. Н. Матвійчук. В одинадцятій п'ятирічці капіталовкладення для розвитку матеріальної бази інституту значно збільшуються. Починається будівництво нових корпусів: головного і навчального, ще двох дев'ятиповерхових студентських гуртожитків, інших об'єктів.

А ось служби адміністративно-господарської частини знов залишилися на положенні «бідних родичів», оскільки через власну безініціативність вони не внесли в план розвитку інституту на одинадцяті п'ятирічці будівництво гаража та технічного складу.

Наша думка така: необхідно підкоректувати план будівництва, включивши в нього будівництво гаража, а його теперішню територію повністю передати складу.

Д. ГОЛОВ.

Редактор
А. МАЗУР.

О СПОРТ О СПОРТ

ПЕРШІ В УСЬОМУ

В інституті завершується зимова спартакіада, присвячена XXVI з'їздові КПРС.

Відбулися змагання з плавання. Відмінних результатів з цього виду спорту домоглася команда радіотехнічного факультету, яка посіла перше місце, на другому місці команда факультету автоматики, третьою сходинку досягли спортсмени машинобудівного факультету.

Цікавими і напруженими були змагання в особистому заліку. Заслужену перемогу здобув рекордсмен області, студент машинобудівного факультету Олександр Андрух, на другому місці радіотехнік Анатолій Могілевцев.

Воля до перемоги... Це немало для студента. Але, щоб така воля спалахнула в душі кожного, треба дуже багато вимагати від власного «я». І тоді досягнення мети забезпечене, і тоді ти не лише перший в спорті, в тобі, природно, народиться ще одна мета. І вона найважливіша для

майбутнього інженера — відмінно навчатися. Олександр Андрух і Анатолій Могілевцев — відмінники навчання

А. ЮРЧУК,
студкор.

На знімку зліва направо: О. Андрійчук, А. Могілевцев.
Фото В. Садловського.